

Mga Susing Pangungusap para sa 2025 International Chinese-speaking Conference

Ang mga kapitulo 5 hanggang 8 ng Roma ay maaaring tawaging pinakalaman ng Biblia, ipinakikita ang buong paksa nito sa isang kongkreto at detalyadong paraan; ang mga salitang *buhay* at *kamatayan* ay bumubuo ng dalawang magkasalungat na linya sa mga kapitulo 5—8, nagpapakita na ang tao ay nasa isang triyanggulong sitwasyon sa pagitan ng Diyos at ni Satanas, ng buhay at ng kamatayan.

Habang tinatamasa natin si Kristo sa ating mga pagdurusa, tayo ay naliligtas sa Kanyang buhay para sa pagsasakatuparan ng organikong gol ng dinamikong pagliligtas ng Diyos, iyon ay ang pagbubunga at pagtatayo ng organikong Katawan ni Kristo na nahahayag sa mga ekklesia-lokal, kung saan natatamasa natin ang mayamang biyaya ng Panginoon at kung saan dinudurog ng Diyos ng kapayapaan si Satanas sa ilalim ng ating mga paa para sa Kanyang maluwalhating kahayagan at para sa pagtatanghal ng Kanyang katagumpayan.

Pagkatapos makaranas ng isang wastong bautismo, patuloy tayong lumalago sa loob at kasama si Kristo sa wangis ng Kanyang pagkabuhay na muli, yaon ay, ang lumakad sa kabaguhan ng buhay.

Ang Roma 8 ay patungkol sa nagpapaloob ng lahat na Espiritung nagbibigay-buhay bilang sukdulang kaganapan ng Tres-unong Diyos; gagawin tayo ng Espiritung ito na katulad na katulad ni Kristo sa buhay, kalikasan, at kahayagan.

**Mga Balangkas ng mga Mensahe
para sa International Chinese-speaking Conference
Pebrero 14-16, 2025**

**PANGKALAHATANG PAKSA:
ANG KAPITULO 5 HANGGANG 8 NG ROMA—
ANG PINAKALAMAN NG BIBLIA**

Mensahe Isa

**Ang Linya ng Buhay at ang Linya ng Kamatayan
sa mga Kapitulo 5 hanggang 8 ng Roma**

Babasahin sa Kasulatan: Roma 5:10, 12, 14, 17-18, 21; 6:4, 9, 16, 21-23;
7:5, 10, 13, 24; 8:2, 6, 10-11, 38

I. Ang mga kapitulo 5 hanggang 8 ng Roma ay maaaring tawaging pinakalaman ng Biblia, ipinakikita ang buong paksa nito sa isang kongkreto at detalyadong paraan:

- A. Ang dalawang mahahalagang salitang ito—*buhay* at *kamatayan*—ay paulit-ulit na binabanggit sa Roma 5 hanggang 8; ang buhay (5:10, 17-18, 21; 6:4, 22-23; 7:10; 8:2, 6, 10-11, 38) at kamatayan (5:12, 14, 17, 21; 6:9, 16, 21, 23; 7:5, 10, 13, 24; 8:2, 6, 10-11, 38) ay bumubuo ng dalawang magkasalungat na linya sa mga kapitulo 5–8, ang linya ng buhay at ang linya ng kamatayan, nagpapakita na ang tao ay nasa isang triyanggulong sitwasyon sa pagitan ng Diyos at ni Satanas, ng buhay at ng kamatayan.
- B. Ang puno ng buhay at ang puno ng kaalaman (ang puno ng kamatayan) ay nagreresulta sa dalawang linya—ang linya ng buhay at ang linya ng kamatayan—na bumabagtas sa buong Biblia at nagtatapos sa aklat ng Apocalipsis; ang buhay ay nagsisimula sa puno ng buhay (Gen. 2:9) at nagtatapos sa Bagong Herusalem bilang lunsod ng tubig ng buhay na may puno ng buhay (Apoc. 22:1-2), liwanag ng buhay (21:23; 22:5), at kaluwalhatian ng buhay (21:10-11, 23); ang kamatayan ay nagsisimula sa puno ng kaalaman (Gen. 2:17) at nagtatapos sa dagat-dagatang apoy (Apoc. 20:10, 14).
- C. Ang kainin ang puno ng buhay, yaon ay, ang tamasahin si Kristo bilang ating panustos-buhay, ay dapat maging pangunahing bagay sa buhay-eklesya (Gen. 2:9, 16; Apoc. 2:7); ang nilalaman ng buhay-eklesya ay nakadepende sa pagtatamasa kay Kristo; lalo natin Siyang tinatamasa, lalong yayaman ang nilalaman.
- D. Subalit ang tamasahin si Kristo ay humihiling sa atin na ibigin Siya ng unang pag-ibig; kung iiwan natin ang ating unang pag-ibig sa Panginoon, mabibigo tayong matamasa si Kristo at maiwawala ang patotoo ni Hesus; bilang resulta, ang patungan ng ilawan ay aalisin sa atin—bb. 4-7.
- E. Ang mabawi ang unang pag-ibig ay ang isaalang-alang ang Panginoong Hesus bilang una sa lahat ng bagay; kung gagawin nating lahat-lahat si Kristo sa ating buhay, nangangahulugan ito na nadaig na natin ang pagkawala ng unang pag-ibig—Col. 1:18b; Juan 14:21, 23; Awit 90:1; 91:1; Fil. 3:13-14.
- F. Ang pagsasalita ng Panginoon sa ekklesia sa Efeso ay maaaring maibuo sa apat na napakahalagang salita na nagsisimula sa letrang *l*—*love* (*pag-ibig*), *life* (*buhay*), *light* (*liwanag*), at *lampstand* (*patungan ng ilawan*); dapat nating ibigay sa Panginoong Hesus ang pagiging higit sa lahat sa bawat paraan at sa lahat ng bagay upang mabawi ang unang pag-ibig; sa gayon matatamasa natin Siya bilang puno ng buhay, at ang buhay na ito kaagad-agad ay magiging liwanag ng buhay (Juan 8:12); pagkatapos ay magliliwanag tayo sa ating pang-araw-araw na buhay at nang sama-sama bilang patungan ng ilawan (Apoc. 2:1-7).

G. Ang masamang kalagayan ng masasama ay yaong hindi sila lumalapit sa Panginoon upang kainin at tamasahin ang Panginoon (cf. Isa. 55:1-2, 6-7; 57:20-21); gumagawa sila ng maraming bagay, ngunit hindi sila lumalapit upang kaugnayin ang Panginoon, kunin Siya, tanggapin Siya, tikman Siya, at tamasahin Siya; sa paningin ng Diyos, wala nang mas sasama pa rito (Jer. 2:13).

II. Ngayon ang mga mananampalataya ay isang maliit na modelo ng halamanan ng Eden—ang Diyos bilang puno ng buhay ay nasa kanyang espiritu, si Satanas bilang puno ng kaalaman ay nasa kanyang laman, at ang kanyang kaisipan ay nasa pagitan *ng mga ito*; maaaring nasa espiritu tayo o nasa laman; wala tayong ikatlong lugar na maparoroonan; ito ang dahilan kaya kailangan nating ituon ang ating kaisipan sa espiritu—Roma 8:6:

A. Ang katawan ng tao ay orihinal na dalisay, ngunit sa pamamagitan ng pagkatisod ng tao ay itinurok ni Satanas ang kanyang sarili sa tao, at ang katawan ng tao ay naging laman—Gen. 3:6; Roma 7:18a:

1. Ang ating katawan ay “ang katawan ng kasalanan” (6:6) at ang “katawan ng kamatayang ito” (7:24); ang katawan ng kasalanan ay aktibong-aktibo at punô ng lakas na magkasala sa Diyos, subalit ang katawan ng kamatayang ito ay mahina at walang lakas na kumilos upang bigyang-lugod ang Diyos (b. 18).
2. Hangga’t tayo ay nabubuhay pa, hanggang sa araw ng ating pagkatubos, ang katawan ng kasalanan at kamatayan ay palagi nating kasama—cf. 8:23.
3. Ang laman ay ang “bahay-pulungan” at ang bakuran ng kasalanan, kamatayan, at ni Satanas; ang laman ay isang walang pag-asang kalagayan at hindi kailanman mapabubuti—7:17-18, 21; cf. Juan 17:15.

B. Alang-alang sa Kanyang ekonomiya, ginagamit ng Diyos sa Kanyang karunungan at pagkasoberano ang ating makasalanan, pangit na laman upang puwersahin tayong bumaling sa ating espiritu nang sa gayon ay makatamo tayo ng higit pang Espiritu para sa Kanyang pagtatayo sa pamamagitan ng paglago ng Diyos sa atin—Col. 2:19; Zac. 4:6:

1. Sa pambatas na pananalita, parehong kinondena nang minsanan si Satanas at ang ating laman sa krus (Roma 8:3; Juan 3:14; Heb. 2:14; 2 Cor. 5:21), subalit hinayaan ng Diyos na manatili ang laman sa atin upang tulongan tayo at puwersahin tayong bumaling kay Kristo sa ating espiritu at hindi na magkaroon ng pagtitiwala sa laman (Fil. 3:3).
2. Kung walang tulong na galing sa makasalanan, pangit na laman, hindi tayo magiging ganoong ka-desperadong tamuhin ang Panginoon o sanhiin Siyang maisagawa tungo sa atin—Roma 7:24-25; 8:2, 6, 13.
3. Maaaring ang gol natin ay kabanalan o spiritwalidad o katagumpayan, subalit ang gol ng Diyos ay ang isagawa ang Kanyang sarili tungo sa atin upang gawin tayong maluwalhati; madalas kapag tayo ay nasa isang mahirap na sitwasyon, mas bukás tayo sa Panginoon at mas laan na bumaling sa Kanya at hayaan Siyang isagawa ang Kanyang sarili tungo sa atin—bb. 28-29; Efe. 5:27.
4. Kung hahanapin natin Siya, kahit ang makasalalang bakuran ng laman ay magiging isang tulong sa atin sa pagtatamo sa Panginoon; dahil madalas tayong nabibigo, desperado tayong bumaling sa espiritu, at sa ganitong paraan ay nakatatamo tayo ng higit pang Espiritu—cf. Exo. 23:23, 29-30; Huk. 2:21—3:4.
5. Ang ating mga paghihirap, pagkatalo, pagkasawi, at pagkabigo ang pumupuwersa sa atin na matantong walang pag-asa sa laman; ang laman ay mabuti lamang upang puwersahin tayo na bumaling kay Kristo sa ating espiritu, upang pilitin tayong magtungo sa espiritu, upang gawin tayong desperado na pumasok sa espiritu, at upang panatilihin tayong nagbabantay na manatili sa espiritu—Mat. 26:41; Efe. 6:17-18.
6. Hindi nagpapahalaga ang Panginoon kung mayroon tayong katagumpayan o wala; nagpapahalaga lamang ang Panginoon para sa iisang bagay—na matamo natin si Kristo

bilang ang Espiritu sa pamamagitan ng pagtutuon ng ating kaisipan sa espiritu—Fil. 3:8; 2 Cor. 3:17-18; Roma 8:6.

III. Sa Roma 5 tayo ay na kay Adam, sa Roma 6 tayo ay na kay Kristo, sa Roma 7 tayo ay nasa laman, at sa Roma 8 tayo ay nasa espiritu; ang Adam sa kapitulo 5 ay nararanasan sa laman sa kapitulo 7, at ang Kristo sa kapitulo 6 ay nararanasan sa espiritu sa kapitulo 8:

- A. Tayong mga mananampalataya sa loob ni Kristo ay may tunay at pamposisyon na paglipat mula kay Adam sa pamamagitan ng kamatayan ni Kristo at tungo kay Kristo sa pamamagitan ng Kanyang pagkabuhay na muli—6:3-8:
1. Kay Adam ay namana natin ang kasalanan na bumuo sa atin na mga makasalanan (5:12a, 19a); namana natin ang kamatayan na, sa isang panig ay nagpapahina sa atin, nagpapawalang kakayahan sa ating gumawa ng mga bagay na nagpapalugod sa Diyos, at na, sa kabilang panig ay naghahari sa atin (bb. 12b, 14a, 17a); at namana natin ang kondensasyon sa ilalim ng kautusan tungo sa kamatayan (b. 16a).
 2. Kay Kristo ay napagkalooban tayo ng katuwiran, buhay, at pag-aaring-matuwid sa ilalim ng biyaya tungo sa buhay, kung saan naghahari tayo na may biyaya sa lahat ng bagay—bb. 17b, 18b, 21.
- B. Tayong mga mananampalataya sa loob ni Kristo ay may praktikal at nararanasang paglipat mula sa laman (ang praktikal at nararanasang Adam) sa pamamagitan ng ating pagiging naipako sa krus kalakip ni Kristo (6:6; Gal. 2:20) at tungo sa Espiritu (ang praktikal at nararanasang Kristo) sa pamamagitan ng ating organikong pakikipag-isa kay Kristo bilang kautusan ng Espiritu ng buhay (Roma 8:2, 16a; 1 Cor. 6:17).
- C. Si Kristo Mismo ang buhay ng Diyos, ang buhay na walang hanggan (Juan 14:6a; 11:25; 1 Juan 1:2); dumating Siya upang magkaroon tayo ng buhay at magkaroon nito nang sagana (Juan 10:10b); namatay Siya ng isang nagpapalaya ng buhay na kamatayan at pumasok sa isang namamahagi ng buhay na pagkabuhay na muli (12:24) upang maging ang Espiritung nagbibigay-buhay (1 Cor. 15:45b) bilang kautusan ng Espiritu ng buhay (Roma 8:2), na nagbibigay ng buhay sa ating espiritu, ating kaisipan, at ating mga katawang may kamatayan nang sa gayon tayo ay maging yaong mga nilululon ng buhay upang maghain ng buhay sa iba (bb. 10, 6, 11; 2 Cor. 5:4; 1 Juan 5:16a; Juan 6:63; Gawa 5:20).

IV. Upang makapanatili tayo sa linya ng buhay, kailangan nating tahakin ang daan ng pagtatamasa kay Kristo bilang puno ng buhay; tingnan ang napakahalagang salamuha mula kay Kapatid Lee sa ibaba:

**PAGTAHAK SA DAAN NG PAGTATAMASA KAY KRISTO BILANG PUNO NG BUHAY—
NAPAKAHALAGANG SALAMUHA MULA KAY KAPATID LEE**

“Noong Mayo ng 1983...nagkaroon ako ng malalang kaso ng *tuberculosis*...Nakita ko ang puno ng buhay sa dalawa at kalahating taon ng aking karamdaman. Sa dalawa at kalahating taong iyon, nakita ko na sa pagbabawi ng Panginoon at sa Kanyang gawain ay kulang tayo ng buhay. Ang lahat ng uri ng suliranin, anuman ito, ay resulta ng kakulangan ng buhay. Nang makita ko ito, labis-labis akong nagsisi, marami akong ipinagtapat at nagkaroon ng puspusang pagsisisi sa harap ng Panginoon, at nagkaroon din ako ng maraming pagtutuos sa harap Niya...Ang mga mensahe hinggil sa puno ng buhay ang nagligtas sa maraming banal at nagpalaya rin sa maraming kapatid sa Nanking. Dahil sa apat na taong kaguluhan sa ekklesia sa Shanghai, ang mga banal ay napanghinaan ng loob at nalumbay sa loob ng maraming taon at hindi nakagawa ng anuman. Pinalaya ng mga mensaheng ito ang kanilang espiritu at niliwanagan ang kanilang puso...Nagpapasalamat ako sa Panginoon na sa pamamagitan ng mga

mensaheng ito hinggil sa puno ng buhay, ang ekklesia sa Shanghai ay napagaling...Ang mga mensahe hinggil sa puno ng buhay ang naglatag ng pundasyon para sa pagpapanauli ng ekklesia sa Shanghai”—*The History and Revelation of the Lord’s Recovery*, vol. 1, pp. 130, 133, 135, 138.

“Kung ninanais nating tahakin ang daan ng pagtatamasa sa Diyos, kailangan nating magkaroon ng pagbabago ng konsepto...Kung ninanais nating pumasok sa realidad ng pagtatamasa sa Diyos, kailangan nating makakita ng isang nagkokontrol na pangitain...Noong naging apatnapung taon lamang ako saka inihayag ng Panginoon sa akin ang paraan ng pagtatamasa sa Kanya. Nadismaya ako na sa loob ng dalawampung taon, marami sa aking oras at enerhiya ang nasayang. Karamihan sa aking panalangin ay walang halaga, at ang oras na ginugol ko sa pagbabasa ng Biblia at iba pang espiritwal na aklat ay wala ring halaga. Doon ko natanto na ang ating paraan ng paggawa ay mali at na ang ating paraan ng espiritwal na paghahabol ay mali rin.”

“Dahil malaki ang nawala sa akin sa pagtahak sa maling daan, hindi ko ninanais na ulitin ng iba ang parehong pagkakamali. Umaasa ako na matatahak ng iba ang daan ng pagtatamasa sa Diyos. Nagsusumamo ako sa mga banal na huwag nang tahakin ang maling daan. Dapat nating isaalang-alang ang ating dating paraan ng paghahabol. Kailangan nating magkaroon ng matinding pagbabago ng konsepto. Kailangan nating magkaroon ng isang nagkokontrol na pangitain”—*The Vision of the Tree of Life and the Tree of the Knowledge of Good and Evil*, p. 51.